Elfde jaer. Nr 76. Zaterdag, 25 Juny 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt sdingsdags, sdonderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nº 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad zonder [illegible] . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen [illegible] . . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtervolgende keeren gegeven gemeten voor beniger conditien.

TONGEREN, DEN 25 JUNY.

Een woordje over M. den graef de Renesse.

Zou het niet tyd worden van eens de aendacht der kiezers op het politieke gedrag van M. den graef de Renesse te roepen? Onze representant die ten allen tyde zyne kiezing aen de katholyke kiezies te danken had, heeft goed gevonden van lingsomkeer te speelen en zich te voegen onder het vaendel van het liberael ministerie tegen hetwelk ons arrondissement in alle omstandigheden is opgetreden.

Laet ons de politieke loopbaen van M. de Renesse eens in het kort nagaen.

M. de Renesse, dit is een geheim voor niemand, werd niet alleen altyd gekozen door de katholyken, maer wat meer is, zyne kandidatuer werd menigmael bestreden door de liberale party, die hem onder anderen door M. den kapitein de Tiecken de Terhove zocht te vervangen. M. de Renesse behaelde den zegeprael op zynen tegenstaender, dank aen de katholyke kiezers die hem eene overgroote meerderheid van stemmen boven den liberalen kandidaet bezorgden.

Sedert dien tyd zyn de liberalen in Tongeren zoo zeer verslapt dat zy om zoo te zeggen nooit meer den veldslag hebben durven wagen. Ondertusschen hebben de katholyken niet nagelaten van M. de Renesse in alle omstandigheden te kiezen en te herkiezen.

Op welke manier zyn de katholyken van hunne toegevendheid beloond geworden?

M. de Renesse heeft goed gevonden van den rug te draeijen naer die katholyken die hem hun vertrouwen verleend hadden. Hy, de vertegenwoordiger van een echt katholyk arrondissement, heeft zich het blinde werktuig gemaekt van een ministerie dat voor eenig doel schynt te hebben de katholyken op alle manieren te tergen en te vervolgen.

Dat ministerie vond goed van aen de katholyke universiteit van Leuven de beursen te ontrooven welke de katholyke familien voorheen ten voordeele van deze hoogeschool gesticht hadden; M. de Renesse leende de hand aen deze beursen snyingen.

De uitslag der kiezing van Brugge mishaegde aen het ministerie, omdat M. Devaux, de patriark der liberale party, door den korf gevallen was. Zonder rym of rede zocht het ministerie die kiezing te doen vernietigen en het gelukte er in. De kiezing werd ongeldig verklaerd door *eene* stem meerderheid. Die stem was die van M. de Renesse!

Te Bastogne had ook eene kiezing plaets die niet naer den zin onzer liberalen uitviel. Een katholyke kandidaet was er gekozen in vervanging van eenen liberael. Die kiezing moest alweer vernietigd worden. M. de Renesse leende weerom de hand aen die onregtvaerdigheid en de katholyke heer Van Hoorde werd uit de kamer verzonden met *eene* stem meerderheid. Die stem was alweer die van M. de Renesse!

Verleden zaterdag had er in de kamer eene stemming plaets die voorzeker de belangrykste is welke sedert menigen tyd is voorgekomen. Er was kwestie te weten of het liberael ministerie, veroordeeld in de kiezingen van juny 1863, veroordeeld in de twee kiezingen van Brugge, veroordeeld door den uitslag van het onderzoek van Bastogne, veroordeeld door de provinciale kiezingen van Mei, het vertrouwen van het land nog bezit, of het *ja* of *neen* zich moet onderwerpen aen het vonnis der kiezers.

Zoo als wy het reeds verleden dingsdag gezegd hebben, 115 leden der kamer namen deel aen deze stemming. 57 tegen 56 verklaerden dat het ministerie het vertrouwen van het land nog bezit. Het ministerie werd verleden zaterdag met *eene* stem aen het roer behouden, en deze stem is alweer de stem van M. de Renesse! Zonder de stem van M. de Renesse, verklaerde de kamer verleden zaterdag dat het ministerie van MM. Frère-Orban en Rogier het vertrouwen van het land verloren had!

Wy zyn groote voorstaenders van de verdraegzaemheid in politieke kwestie; maer wy zouden ons te verwyten hebben van aen den eersten onzer pligten te ontbreken, zoo wy de aendacht der kiezers niet riepen op het gedrag van zulken vertegenwoordiger. Niemand voorzeker heeft ooit het gedacht gehad van M. de Renesse een *mandat impératif* op te leggen; hy is vry van in de kamer te stemmen volgens zyn goedkunken; maer de kiezers zyn van hunnen kant vry van hem rekening te vragen over zyne stemming en van te oordeelen of hunne opinie overeenkomt met de opinie van dengenen dien zy met de verdediging hunner belangen gelast hebben. De kiezers van het arrondissement Tongeren, die de verdraegzaemheid verder gebragt hebben als menige anderen, worden gewaer dat zy met al hunne toegevendheid op slot van rekening aen den vyand verkocht worden. Zy kunnen dat wel eenigen tyd verdragen, omdat zy aen hunne tegenstrevers het voorbeeld der gematigheid willen geven, doch wanneer degene in wien zy hun vertrouwen gesteld hebben, zich onophoudend en stelselmatig van hun aftrekt, wanneer hy hun in alle gewigtige omstandigheden den rug keert, dan is het kwestie van te toonen dat de wil der kiezers ook wel voor iets in de balans moet wegen.

Wy weten niet of het waer is, zoo als de *Constitutionnel* het verzekert, dat M. de Renesse zich by de aenstaende kiezing niet meer op den rang zal zetten. Wy hoopen dat hy des aengaende de kiezers niet lang in den twyfel zal laten.

Het boek van M. Lavallée over de natuerlyke grenzen, maekt in België nog al opschudding: men had in langen tyd van dien droom niet gehoord en velen begonnen te denken, dat Frankryk hem eindelyk vergeten had.

Men bedriegt zich: Frankryk lost dien droom zoo min als Rusland het annexeeren van den Bosphoor; als Pruissen het inpalmen der hertogdommen; als Spanje het inlyven van Portugal; zoo min als Engeland gedurig op schildwacht staet, om alles te annexeeren wat onder zyn bereik valt.

De droom der annexie van België wordt in Frankryk aen de kinderen op de schoolbanken voorgehouden; hy doet het bloed der jonkheid bruisen en streelt nog de oude politieke beurzensnyders, die de groote diplomatieke jaermerkt van Europa afreizen, om te zien wat er te verdienen is ten nadeele der kleinen en magteloozen.

Frankryk denkt zelfs dat wy ons gewillig de beurs zullen laten snyden, dat wy het zelfs tot eene eer zullen rekenen, van door de fransche politickers bestolen te worden.

Dat gedacht hebben wy enkel aen ons eigen te wyten; wy hebben niet anders gedaen en doen het nog, dan den vreemde naäpen; we verloochenen sedert dertig jaer ons eigen om ons aen hem gelyk te maken; we raebraken zyne tael en zyne manieren.

Gelukkig is in het oud vlaemsch land het opregt, het oud neêrlandsch karakter nog levendig gebleven, en wy hopen altyd dat, op den vyftigsten verjaerdag van Waterloo, (1865) op dien dag toen wy wezenlyk vry en een volk werden — dat er op dien dag eene algemeene protestatie uit ons midden zal opgaen, die de illusie van den droom, aen genen kant van *Risquons tout*, in weerde zal verminderen.

(*Handelsblad.*)

BLAUWBAERD, DE CHINEES.

Hebt gy nooit iets gehoord van de schoone Slo-Sli? — De dochter van den geleerden Poo-Poo? — Zy was slanker dan de bamboes en lieflyker dan de ryst. Hare voeten waren niet langer dan een vinger; als zy ging, waggelde zy by elke schrede met betooverende sierlykheid, en om op de been te blyven had zy den steun noodig van een stevig riet, of de hulp eener dienstmaegd. Zoo groot was de glans harer bekoorlykheden, dat zy zich niet vertoonen kon zonder alle oogen tot zich te trekken, even als een strooitje, door een goochelaer van Sanghi in evenwigt gehouden op de punt zyner neus. Hare wenkbraeuwen waren gebogen als de staertvederen van den bekenden vogel des vloeds. Hare oogen waren klein en langwerpig, als twee helften van een doorgesneden amandel, en het hair der schoone was fyn, als het rag der spinnen van Chen-si.

Ontelbaer groot was de menigte bewonderaers, die de betooverende Slo-Sli aen haren vader ten huwelyk vroegen. Poo-poo ken een schoonzoon kiezen, onder de geleerden, onder de kooplieden, onder de krygslieden, onder de ambtenaren. Maer hy was een ongemeen wys man, en een onvergelykelyk groot menschenvriend, die zonder ophouden studeerde, om de oorzaken na te vorschen van 's menschen geluk en ongeluk. Hy had zich vastelyk voorgenomen, dat het huwelyk zyner dochter niet anders zou gesloten worden, dan naer die regelen, welke zyne onfeilbare wetenschap hem had geopenbaerd. Omtrent het geluk der echtverbindtenissen had hy eene hoogst verlichte théorie ontdekt; bitter betreurende, die eerst gevonden te hebben, nadat zyn eigen huwelyk reeds was voltrokken. Dat zyne vrouw spoedig daerna was overleden, had echter zyne smart over het late der ontdekking aenmerkelyk verligt. Evenwel zyne schoone dochter — dat wilde Poo-Poo — moest alle de heilryke vruchten genieten der ontdekking, die voor hemzelven was te loor gegaen. In een woord, hy wilde, dat Slo-Sli zelve haren echtgenoot zoude kiezen. Die leere van vrouwelyke vryheid had wel een reuk van kettery in een land als China, waer sinds duizenden van jaren, by het sluiten van huwelyken, nimmer de smaek der schoonen was geraedpleegd geworden; maer de kettery van Poo-Poo vond eene krachtige verdediging in de bekoorlykheden zyner aengeboren dochter.

Reeds twee groot-Mandarynen, Hang en Tang, en de zeehandelaer Ting hadden hunne aenzoeken met ryke geschenken ondersteund. De geleerde en welsprekende Tung, van 't Collegie van Hasan, zond hem tien boekdeelen met zedespreuken van eigen vinding, aen de schoonheid der bloeijende Slo-Sli opgedragen. De wyze Poo-Poo ontving al het gezondene met vreugde, en om niemand te beleedigen behield hy de geschenken, en wees enkel de aenzoeken van de hand. Even zoo handelde hy ten aenzien van eene menigte fabriekanten, grondbezitters, kunstenaren, officieren en beambten, die in de nabyheid van zyn huis woonden, en dus gelegenheid hadden de schoone te zien en door haer gezien te worden. Slo-Sli had tegen Hang en Tang, en Ting, en Tung, dat zy hen niet kende; de overigen, die zy kende, hadden allerlei gebreken: de een was zoo groot, de ander zoo klein; deze zoo mager, die zoo dik; Tin-Tin had zoo'n zachte, Din-Dung had zoo'n zware stem; Swing at aerdappelen, die zy niet kon uitstaen, Swang hield niet van knoflook, haer liefste gewas. — Het grootste gebrek was, dat 't moeilyk viel aen Slo Sli te behagen.

Hier moeten wy een oogenblik stil staen, om eene opmerking te maken! — De stortbui van geschenken, die een tyd lang op den wyzen Poo-Poo nederstroomde, droeg aenmerkelyk veel by, om hem in zyne hoogst verlichte théorie te versterken. Hy wreef zich in de handen, en juichte zichzelven toe, om zyn winstgevend doorzigt; zyn gelukkig voorbeeld deed hem zelfs eene menigte navolgers vinden, onder die Chinezen, welke ook dochters hadden uit te huwelyken. Doch van lieverleê begonnen de aenbidders zich niet meer zoo voorbarig te toonen, waerdoor de geschenken minder en minder werden. De trouwlustigen begonnen te berekenen, dat eene gelegenheid af te wachten, in welke Slo-Sli hare gevoelens konde openbaren, goedkooper uitkwam, dan het aenzoekgeschenk vooruit te zenden. Een man zoo ervaren als Poo-Poo moest, het kon niet anders, door zulk een verschynsel worden ontrust.

De stad, in welke de wyze zich onthield, bevatte ook de woning van een Chinees van edelen bloede, die er groote eer in stelde tot het Keizerlyk geslacht in familiebetrekking te staen. Inderdaed stamde hy af van een Keizer, die, pas honderd en vyftig jaren geleden, den troon van het hemelsche ryk had bekleed. De regerende Keizer van China werpt een strael van genegenheid en mildheid op alle zyne bloedverwanten, de Wangs, wier aental, volgens eene nauwkeurige telling, ruim tienduizend bedraegt. Naermate de graed hunner verwantschap minder of meer verwyderd is, ontvangen zy jaerlyks een grooter of geringer inkomen. De naeste verwanten ontvangen tot zestig duizend taels. Het jaergeld wordt van graed tot graed kleiner, tot aen de minsten der erfgenamen van *den gelen gordel*, die maer drie taels ontvangen en twee zakken ryst. Bovendien bekostigt de Keizer hunne echtverbindtenissen, en, indien ze weduwnaren worden, de begrafenissen hunner vrouwen. Voor elk dier plegtigheden zyn aen de leden der klasse, tot welke Ho Fi